

Posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI.

k 19. svetovému dňu chorých

(11. februára 2011)

„*Jeho rany vás uzdravili*“ (1 Pt 2, 24)

Drahí bratia a sestry!

Každý rok pri príležitosti liturgickej spomienky preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej, ktorá sa slávi 11. februára, si Cirkev pripomína Svetový deň chorých. Tento sviatok, ako si to želal ctihodný Ján Pavol II., je veľmi vhodnou príležitosťou, aby sme sa zamysleli nad tajomstvom utrpenia a najmä, aby sme sa v našich spoločenstvách i v občianskej spoločnosti stali pozornejšími voči chorým bratom a sestrám. Všetci ľudia sú našimi bratmi a tí najslabší, trpiaci a vyžadujúci si starostlivosť, musia byť v centre našej pozornosti, aby sa nikto z nich necítil zabudnutý alebo odsunutý na okraj; vskutku „miera ľudskosti je podstatne určovaná vzťahom k utrpeniu a k trpiacemu. Platí to pre jednotlivcov i pre spoločnosť. Spoločnosť, ktorá nedokáže prijímať trpiacich a nie je schopná prostredníctvom súcitu podieľať sa na ich utrpeniach a vnútorne ich znášať, je krutá a neľudská“ (encyklika *Spe salvi*, 38). Podujatia, ktoré sa budú konať pri príležitosti tohto dňa v jednotlivých diecézach, nech sú podnetom k tomu, aby bola starostlivosť o trpiacich čoraz účinnejšia, aj v perspektíve slávnosti, ktorá sa bude konať v roku 2013 v mariánskej svätyni v Altöttingu, v Nemecku.

1. Ešte nosím v srdci okamihy, keď som počas pastoračnej návštevy v Turíne meditoval a modlil sa pred posvätným Turínskym plátnom, pred tou trpiacou tvárou, ktorá nás pozýva, aby sme sa zamysleli nad tým, ktorý na seba vzal ľudské utrpenie všetkých čias a každého miesta – i tie naše trápenia, ťažkosti a hriechy. Koľkí veriaci v dejinách prešli popred tento posmrtný rubáš, ktorý zahaľoval telo ukrižovaného muža a vo všetkom zodpovedá tomu, čo píše o Ježišovom utrpení a smrti evanjeliá. Pohľad naň nás pozýva zamyslieť sa nad tým, čo píše sv. Peter: „*Jeho rany vás uzdravili*“ (1 Pt 2, 24). Boží Syn trpel, zomrel a vstal z mŕtvych, a práve preto sa jeho rany stali znamením nášho vykúpenia, odpustenia a zmierenia s Otcom. Sú však aj skúšobným kameňom viery učeníkov i tej našej; zakaždým, keď Pán hovorí o svojom utrpení a smrti, učeníci to nechápu, odmietajú a protirečia mu. Pre nich, tak ako aj pre nás, je utrpenie stále zahalené tajomstvom, ktoré je ťažké prijať a uniesť. Dvaja učeníci z Emauz kráčajú smutní pre udalosti, ktoré sa v tých dňoch stali v Jeruzaleme, a iba keď sa k nim na ceste pridá Zmŕtvychvstálý, otvárajú sa novému pohľadu (porov. *Lk 24*,

13 – 31). Aj apoštol Tomáš svedčí o tom, aké je ťažké uveriť v cestu spásneho utrpenia: „*Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím*” (Jn 20, 25). No zoči-voči Kristovi ukazujúcemu svoje rany sa jeho odpoveď mení na dojímavé vyznanie viery: „*Pán môj a Boh môj!*” (Jn 20, 28). To, čo bolo prv neprekonateľnou prekážkou – pretože to bolo zjavným znakom Ježišovho zlyhania – sa pri stretnutí so Zmŕtvychvstalým stáva dôkazom víťaznej lásky: „Iba Boh, ktorý nás miluje až tak, že berie na seba naše rany a našu bolesť – predovšetkým tú nevinnú – je hodný viery” (*Posolstvo urbi et orbi*, Veľká noc 2007).

2. Drahí chorí a trpiaci, práve skrze Kristove rany môžeme vidieť očami nádeje všetky zlá, ktoré postihujú ľudstvo. Svojím zmŕtvychvstaním Pán nezbavil svet utrpenia a zla, ale premohol zlo v jeho koreňoch. Proti arogancii zla postavil všemohúcnosť svojej lásky. Ukázal nám, že cestou pokoja a radosti je láska: „*Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás*” (Jn 13, 34). Kristus, víťaz nad smrťou, je živý medzi nami. A pokým s Tomášom hovoríme: „Pán môj a Boh môj!”, máme nasledovať nášho Učiteľa v ochote obetovať aj život za našich bratov (porov. 1 Jn 3, 16) a stať sa poslami radosti, ktorá sa nebojí bolesti – radosti zmŕtvychvstania.

Svätý Bernard hovorí: „Boh nemôže trpieť, no môže spolutrpieť“. Boh, zosobnená Pravda a Láska, chcel trpieť pre nás a s nami; stal sa človekom, aby mohol *spolutrpieť* s človekom, reálne, v tele i krvi. Do každého ľudského utrpenia teda vstupuje ten, ktorý s ním má účasť na utrpení a súžení; z neho sa do každého ľudského utrpenia šíri útecha (*con-solatio*), útecha lásky spolutrpiačeho Boha, a tak človeku vychádza hviezda nádeje (porov. encyklika *Spe salvi*, 39).

Drahí bratia a sestry, znovu vám pripomínam toto posolstvo, aby ste o ňom svedčili svojim utrpením, životom i vierou.

3. Vzhľadom na plánované stretnutie pri príležitosti Svetových dní mládeže v Madride v auguste 2011, by som sa chcel zvlášť obrátiť na mladých, najmä tých, ktorí prežívajú skúsenosť choroby. Ježišovo utrpenie a kríž nám často naháňajú strach, lebo sa zdá, že sú popretím života. V skutočnosti je to presne naopak! Kríž je Božie „áno“ človeku, je najvyšším a najintenzívnejším vyjadrením Božej lásky a prameňom, z ktorého vyviera večný život. Tento božský život vytryskol z Ježišovho prebodnutého srdca. Preto iba Ježiš je schopný oslobodiť svet od zla a spôsobiť vzrast kráľovstva spravodlivosti, pokoja a lásky, po ktorom

všetci túžime (porov. *Posolstvo k Svetovému dňu mládeže 2011*, 3). Drahí mladí, naučte sa „vidieť“ a „stretávať“ Ježiša v Eucharistii, kde je pre nás reálne prítomný a stáva sa pokrmom na našej ceste, no naučte sa ho spoznávať a slúžiť mu aj v chudobných, chorých, trpiacich a núdzných bratoch, ktorí potrebujú vašu pomoc (porov. *tamže*, 4). Všetkým vám, chorí i zdraví mladí ľudia, znovu pripomínam výzvu na budovanie mostov lásky a solidarity, aby sa nik necítil osamelý, ale aby všetci pocítovali Božiu blízkosť a to, že sú súčasťou veľkej rodiny jeho detí (porov. generálna audiencia 15. novembra 2006).

4. Pri rozjímaní nad Ježišovými ranami sa náš pohľad obracia na jeho Najsvätejšie Srdce, v ktorom sa v najvyššej miere prejavuje Božia láska. Týmto svätým Srdcom je ukrižovaný Ježiš, s kopijou prebodnutým bokom, z ktorého vyteká krv a voda (porov. *Jn 19, 34*), veď „z neho pramenia aj sviatosti Cirkvi. Spasiteľovo otvorené Srdce priťahuje všetkých, aby s radosťou čerpali z prameňov spásy“ (*Rímsky misál*, prefácia na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho). Kiež zvlášť vy, drahí chorí, pocítite blízkosť tohto Srdca plného lásky a kiež s vierou a radosťou čerpáte z tohto prameňa, modliac sa: „Voda z boku Kristovho obmy ma. Utrpenie Kristovo posilni ma. Ó, dobrý Ježišu, vyslyš ma. Do svojich svätých rán skry ma“ (*Modlitba sv. Ignáca z Loyoly*).

5. Na záver tohto Posolstva na Svetový deň chorých, by som chcel zaželať všetkým a každému osobitne, keďže spolu s vami prežívam vaše utrpenie i denne zakúšanú nádej v jednote s ukrižovaným a vzkrieseným Kristom, aby vám Kristus daroval pokoj a uzdravenie srdca. Spolu s ním nech nad Vami bdie Panna Mária, ktorú s dôverou vzývame ako *Uzdravenie chorých* a *Útechu trpiacich*. Pod krížom sa pre ňu naplno uskutočnilo Simeonovo proroctvo: jej materské srdce bolo prebodnuté (porov. *Lk 2, 35*). Hlboká bolesť, ktorou bola účastná na bolesti Syna, uschopnila Máriu pre nové poslanie: stať sa Kristovou Matkou v údoch jeho mystického tela. V hodine smrti jej Kristus predstavuje každého svojho učeníka, hovoriac: „*Hľa, tvoj syn*“ (porov. *Jn 19, 26 – 27*). Jej materské spolucítenie so Synom sa stáva materským spolucítením s každým z nás v našich každodenných trápeniach (porov. *Homília v Lurdoch*, 15. septembra 2008).

Drahí bratia a sestry, na tohoročný Svetový deň chorých vyzývam občianskych predstaviteľov, aby investovali ešte viac energie do zdravotníckych štruktúr, ktoré pomáhajú trpiacim, predovšetkým tým najchudobnejším a najnúdzejším. V myšlienkach sa obraciam na všetky diecézy a posielam svoj srdečný pozdrav biskupom, kňazom, zasväteným osobám, seminaristom, zdravotníkom, dobrovoľníkom i všetkým tým, ktorí sa s láskou venujú

starostlivosti o chorých bratov a sestry a zmierňovaniu ich utrpenia, či už v nemocniciach, liečebných domoch alebo v rodinách: kiež v tvárach chorých dokážete vždy vidieť tvár tváří – Kristovu tvár.

Všetkých uisťujem o svojej modlitbe a každému udeľujem svoje osobitné apoštolské požehnanie.

Vo Vatikáne 21. novembra 2010, na sviatok Krista Kráľa

BENEDIKT XVI.